

си. Така ще разберете живота на минералитѣ, на растеніята, на животнитѣ, на всички хора и ще се учите отъ всички. Ако първиятъ опитъ излѣзе несполучливъ, направете втори, трети и т. н. Не се обезсърдавайте, защото Богъ работи въ свѣта, въ всѣка жива душа. Той ги обединява. Той самъ може да свърши работата си и безъ мене, но като ви говоря, азъ ускорявамъ вашата еволюция. Това, което можете сами да постигнете въ една година, съ мене ще го постигнете въ единъ день. Кажете ли нѣкой, че не иска да учи, че нѣма нужда отъ учителъ, той е въ положението на животното. И животното си маха по цѣлъ день опашката, за нищо не иска да знае. Но човѣкъ не трѣбва да спира на едно мѣсто; той трѣбва да учи, има нужда отъ учителъ. И азъ се уча да махамъ бастона си по особенъ начинъ. И васъ ще науча на това изкуство. Махайте бастона си въ посока на ума, на сърдцето, на волята и на душата. Когато отивате въ посока на сърдцето си, ще движите бастона си по права линия; когато вървите по посока на душата си, ще го движите въ плоскостъ; когато вървите въ посока на волята си, ще го движите въ три измѣрения, въ измѣренията на куба; и най-после, вървите ли въ посока на своята сила, ще го движите въ центъра. Тръгнете ли въ едно направление, не се връщайте назадъ. Възприемете ли една Божествена идея, дайте ѝ първо широчина, или дължина; после — пространственостъ — широчина и дължина, следъ това — триизмѣрностъ — обемъ и най-после, съ силата на своя духъ, вложете въ нея съдържание и смисълъ. Това значи, да любите човѣкъ съ ума, съ сърдцето, съ душата и съ силата си. Това е проповѣдвалъ Христосъ на ученицитѣ си — да се напълни душата имъ съ Божествени идеи, съ Божествено съдържание, което да ги повдигне. Какво прави разумниятъ човѣкъ, като срещне едно говедо, което свободно маха опашката си? Той не му проповѣдва, но го насочва тамъ, дето има добра паша и чистъ изворъ. Всички хора сж поставени при добри условия, на всички е показано, къде има изобилна и доброкачествена храна и чиста вода, но малцина използватъ добритѣ условия. Повечето хора се отклоняватъ отъ пътя си и, като умратъ, близкитѣ имъ казватъ: Умрѣ, горкиятъ, но поне из-